

Poštni Glasnik

Letnik X.

V Ljubljani, dne 1. avgusta 1930.

21. in 22. števil.

Joško Jakše:

Iz kovača drobiž . . .

Tako, pa imamo spet, kakor pravijo, »iz finfarja drobiž«. Vsakega toliko časa se pojavi na eni ali drugi strani poštne družine klic po združitvi, po zblizanju, ali vsaj po premirju. Začno se debate, preliva se tinta, včasih pride celo do »neoficielnih razgovorov«, konča pa se vsakokrat z istim uspehom: razidemo se še v večjem nasprotstvu, prepad med obema taboroma poglobimo še za nekaj metrov, in trhli most, ki nas še veže, zrahljamo še za nekaj vezi.

Brezplodno delo torej: Jaz za svojo osebo sem že davno opustil vsako nado na sporazum, zato pa tudi vsak poizkus krparenja. Če ne gre skupaj, pustimo! Zakaj siliti »višje«, da se »ponižajo« k nam, ko tudi mi nimamo nikakega hrepenenja, da bi bili na ta način »povišani«. Gospoda zase, raja pa zase! Mora tako biti in prav je tako, zato da bo tem lepši oni sluteni dan . . .

Zato bi se v dvoboj Štukelj : Čampa sploh ne spuščal, ako bi me k temu ne silila neka okolnost, h kateri kot poštenjak in kot državni uradnik ne morem molčati. Vsa različna (brezplodna) dokazovanja in razmotrivanja o šolski izobrazbi, o bistvu organizacije, o večji ali manjši krivdi tu ali tam — vse to sem že prehodil in prebrodil. Menda sem šel v teku svojega sedemletnega javnega udejstvovanja med slovenskimi poštarji že skozi vse faze »sporazumevanja« in »kompromisarjanja«, pa sem se te godlje že dosita najedel in se me zato ne prime tako hitro »lepa« beseda.

Če hočem biti odkrit, moram priznati, da je prvi članek g. Štuklja (»Quousque tandem...?«) tudi mene nekoliko zmedel. V prvi vrsti zaradi pisca samega, s katerim sem imel že prej parkrat priliko, razgovarjati se o naših razmerah in čuti njegovo nelaskavo sodbo o maturantih in njih podvigih, katera se pa nikakor ne zrcali v njegovem drugem članku (»Odgovor gospodu Campi«). V drugi vrsti pa zaradi stvarnega in mirnega tona njegovega prvega članka. Sicer sem že pri prvem čitanju čutil puščice spuščene med naše ljudi, in pa dvojno mero, s katero g. Štukelj presoja razmere v našem in svojem taboru. Zato sem tudi takoj po objavi prvega članka omenil v »Poštnem glasniku« od 11. aprila t. l., da bom na članek reagiral »glede na mirni ton in poskušeno objektivnost«. G. Štukelj je namreč hotel dati svojemu prvemu članku videz objektivnosti, nadstrankarstva, kot nekak arbiter med obema taboroma. No, da je bil to samo videz, — ki pa razsodnih ljudi ni preslepil, — je pokazal drugi članek, v katerem je g. Štukelj razgalil vso svojo — subjektivnost in pristranost.

Imel sem kot prvi pripravljen odgovor na članek »Quousque tandem...?«, pa sem rad prepustil prednost tov. Čampi, ker sem hotel počakati še par tednov, da bom razrešen vodilne funkcije enega tabora, češ da bom kot tak lažje in svobodneje govoril o naših zadevah. Po prelomu, ki je nastal z drugim člankom g. Štuklja, nima moj prvotni, nad vse mirni odgovor nobenega pomena več, pa hočem zato samo čisto na kratko podati jedro tistega neobjavljenega odgovora:

Oba tabora naj priznata stanje, kakršno je nastalo s 1. septembrom 1923. Vse rekriminacije, vsa »Offiziantenfresserei« in vsa

protimaturantska gonja naj zapadejo neslavni zgodovini in naj gredo za vselej v ropotnico. V naši stroki naj ne bo več juristov, maturantov, certifikatistov, oficiantov, slug itd., ampak samo uradniki I., II. in III. kategorije ter zvaniki, služitelji in pogodbeni poštarji. Kdor več daje, naj tudi več jemlje! Prednost vsakomur, ki je več ko jaz. Matematična in z zakonom zajamčena prednost gre onemu, ki ima osem ali šest razredov gimnazije, pred menoj, ki imam samo štiri razrede. Zakaj osem je več ko štiri, s čimer pa seveda še ni rešeno vprašanje večje ali manjše splošne izobrazbe, večje ali manjše strokovne sposobnosti med enim ali drugim imetnikom višje ali nižje gimnazijske številke. Nihče od naših iz II. kategorije ne sme trditi, da je maturant, vsakdo pa sme trditi, da je taktisto na zakonski osnovi v II. kategoriji (kar je, končno, samo ob sebi umevno), pa zato tudi zahtevati vse pravice, ki izvirajo iz tega dejstva, ne da bi zato oporekali tovarišem z večjo strokovno ali šolsko izobrazbo, z voditeljsko, težjo ali odgovornejšo službo, prednostmi, ki izvirajo iz istega zakona.

Ker se tiče naših organizacijskih razmer, sem hotel povedati: organizacija je pojem, ki točno določa, kaj je. Dajo se različno interpretirati nebstvene stvari pojma organizacije, ne more pa se delati kompromis z njenim bistvom. Bistvo OPO pa je enotnost, edinstvo, priznavanje stanu kot celote. Sploh pa smo o vsem tem že dovolj obširno in jasno razpravljali. Kar smo napisali v »Poštnem glasniku« št. 33 od dne 21. novembra 1928., še vedno vse drži. Zakaj torej še po dveh letih neko izpraševanje, čudenje in razburjanje, saj je program OPO znan in njeno stališče tudi.

Ne sme se pa istovetiti naš neomajni program z neko bajko o zahtevi OPO po kapitulaciji. Kakšne zahteve, kakšna kapitulacija? Po njenih pravilih je v OPO mesta za vse skupine ptt. nameščencev. Pred organizacijo so vsi enaki. Glavno načelo pa je: vsi posamezniki tvorijo celoto. Med posamezniki in celoto ni nobenega posrednika, kar znači: OPO prizna in sprejema samo posamezne ptt. nameščence, ne pa družtev. Omnibusni sistem rajne Zveze se ne bo nikdar povrnil in še danes s ponosom gledamo na svoje delo, da smo razbili Zvezo. Stojimo na stališču celine, skupnosti. Kdor stoji na istem stališču, gre k nam, kdor pa na stališču cepljenja in slabljenja skupnih moči, ta gre pač v svoje ožje strokovno društvo, katerih koristnost zanika ne samo OPO, ampak tudi vse druge pomembnejše organizacije v tu in inozemstvu. O kaki kapitulaciji pa ni govora: kamor te žene srce in kamor te vodi pamet, tja pa pojdi! Seveda, kdor gre v OPO, mora priznati njena pravila in njeno edinstveno načelo.

Nekaj drugega pa so kompromisi. O teh bi se seveda dalo govoriti in tudi kaj popustiti. Pravila OPO niso sveto pismo, pač pa je zanj sveto pismo ideja, na kateri so izdelana ta pravila. Bojim se le, da voditelji nasprotnih organizacij niti ne mislijo na idejo, ki nas loči, temveč na stvari, ki so v naših očeh malenkostne in glede katerih bi nemara zlahka prišlo do sporazuma. Lahko napravimo kompromis, da se dele posamez-

ne kategorije na odseke v organizaciji (podobno kakor imajo narodni železničarji), ne moremo pa pristati na drugačno kategorizacijo v organizaciji kakor jo imamo v stroki, n. pr. po šolski izobrazbi. Kakor zakon ne loči poštnih uslužbencev na pravnike, inženirje, filologe, maturante, malomaturante itd., ampak na uradnike I. kategorije, na uradnike II. kategorije, na uradnike III. kategorije, na zvaniki, na služitelje in na pogodbene poštarje, tako bi OPO tudi ne mogla priznati drugačnih odsekov (ali kakor bi se že imenovali), nego take. Lahko bi se sporazumeli, da imej vsak odsek (torej vsaka od navedenih šest kategorij) enako število zastopnikov v odboru. Zaradi mene bi lahko dali v pravila, da mora biti predsednik OPO vedno iz I. kategorije ali pa maturant. In tako dalje. Vse to so nebstvene stvari in je povsod kompromis mogoč. Samo v osnovni ideji, v bistvu OPO, ni in ne bo kompromisa.

Pa vse to bolj mimogrede. Kaj bi se človek še dalje razpisaval o naših spornih točkah, ki so vsem jasne, pa jih vendar nočejo razumeti. S tem člankom sem hotel v prvi vrsti osvetliti drugi članek g. Štuklja, njegov »Odgovor gospodu Čampi«. Mimo tega namreč ne morem, kakor bi po drugi strani želel, da bi si ne mazal prstov s to nesnažno stvarjo.

Tov. Čampa pravi v svojem »Odgovoru gospodu Štuklju: »Kako bo odgovarjal g. Štukelj za metamorfozo, ki se očituje med njegovo izjavo na letošnji mariborski skupščini OPO in njegovim zadnjim izbruhom, to je njegova stvar.« — No, jaz nisem tega mnenja. To ni samo stvar g. Štuklja, to je stvar nas vseh, ob kateri se ne moremo in nečemo ustaviti. Zato si hočem v naslednjem malo pobliže ogledati g. Štuklja od 5. aprila 1930, g. Štuklja od 4. maja 1930 in g. Štuklja od 27. junija 1930, pa na osnovi te analize dokazati, da je tov. Čampa rabil z »metamorfozo« premil izraz.

I. slika: g. Štukelj dne 5. IV. 1930.

V uvodu svojega članka »Quousque tandem...?« pravi: »Kdor torej ne bo z eno ali drugo besedo zadovoljen, naj ne napada te ali one organizacije ali te ali one osebe, temveč naj v enem ali v drugem glasilu odgovori stvarno in mirno, brez zadirčnosti in kakih fint. Da pa bi kdo namesto peresa in črnila ne jemal v roke žela in strupa, naj pove vselej, kdo je oče natisnjene članka, in uverjen sem, da se bo debata gibala v mejah dostojnosti. In če debata ne bo imela drugega uspeha, naših medsebojnih odnošajev vsaj poslabšala ne bo.« (Bogami, a jih je temeljito!)

Na koncu istega članka pa pravi: »Če se hočemo sporazumeti, mora iz strokovnega časopisja izginiti tudi ono lomastenje s koli, pridušanje, opletanje s separatisti, odpadniki in antikristi, ferajnarji in celo z avstrijskimi medajlami in Waffenroki. To gotovo ni fair in ne spada v strokovni list državnih nameščencev. To niso melodije, ki bi vabile na skupen ples, pa tudi limanice ne in tudi prepričevalno to ni, in ne meče nikogar na kolena (à la »berač« — pripomba pisca), temveč samo pomilovanje (à la »Durchmarsch« — prip. pisca).

II. slika: g. Štukelj dne 4. V. 1930.

Na glavni skupščini OPO dne 4. maja t. l. v Mariboru je dal g. Štukelj kot zastopnik

g. direktorja izjavo, v kateri pravi po uradni besedi: »Mislim pa, da ne prekoračim svoje naloge, ako k tem pozdravom in željam pristavim še svoje upanje, da ni več daleč čas, ko bodo z zanosom hiteli na taka zborovanja vsi poštne uslužbenci brez razlike, potem ko se bodo oprostili onih zgodovinskih vezi, ko bo vanje pronikla zavest skupnih interesov in ko bodo prožeti misli, da so vendarle člani ene in iste rodbine — poštarske. K temu bi še pripomnil, da sem se baš v zadnjem času izjav raznih poštne organizacij uveril, da je po zadnjih neuspehih nastopilo precejšnje iztuzenje in pripravljenost do sprave.«

Tem besedam g. Štuklja kot uradnega zastopnika službene oblasti je sledilo navdušeno odobravanje od strani vseh udeležencev skupščine. Kako tudi ne! Saj je gosp. Štukelj v kratkih besedah povedal popolnoma program in stališče OPO do zblizanja: vsi poštne uslužbenci brez razlike — oprostitev zgodovinskih vezi — pronicanje zavesti do skupnih interesov — vsi poštari člani ene same poštarske rodbine — iztuzenje članov drugih poštne organizacij in njih pripravljenost na spravo.

S temi besedami je povedal natančno želje in smoter i vodstva i vsega članstva OPO. Zato sem se kot predsedujoči iskreno zahvalil za njegove besede. Kot star praktik in kot vljuden človek, ki nikdar ne zgrabi za celo roko, če se mu pomoli samo prst, sem odvrnil, da nam je njegova izjava zelo dragocena, ker potrjuje pravilnost naše ideje in da imamo po njegovih besedah polno povoda za upanje, da pride med člani raznih društev do strpljivejšega občejanja, ki se spodobi za državno nameščenstvo, ter da je s to izjavo dana osnova za možno sodelovanje z drugimi organizacijami, a da utegne priti v dohledni dobi tudi do popolnega zblizanja, kar je naš cilj.

Ko sem se po teh besedah zopet usedel, mi je g. Štukelj, ki je sedel na moji desni, šepnil: »Niste dobro povedali. Nikakršna kolaboracija ali kooperacija! Vse to je samo flikarija. Zdaj sem doumel čisto natančno, da je samo ena pot: **edinstvena organizacija!**«

Bil sem frapiran. Zdaj sem mu verjel še jaz. Ali kakšno silno presenečenje! Kakšno razočaranje! Ko strela z jasnega ali bomba v cerkvi! Pa vse to nam pokaže naslednja

III. slika: g. Štukelj dne 27. VI. 1930.

Ako bi hotel analizirati ves pamflet (sramotilni spis) g. Štuklja v »Poštarju« od 27. junija t. l., bi moral ves njegov članek ponatisniti, pa k vsakemu njegovemu stavku napisati tri svoje. Zadostovalo pa bo tudi samo nekaj ocvirkov s tega gnojišča:

»Po mojem globokem prepričanju je tam (v predsedstvu OPO) največ krivde, da ne more priti do sodelovanja v tej ali drugi obliki.« — Tega hudega očitka ne skuša g. Štukelj z ničemer dokazati. Sploh pa, od kdaj je tako globoko prepričan? Dne 4. maja vsekakor ni bil, in kaj tako bistvenega se je od takrat izpremenilo v OPO? G. Štukelj je propagiral skupno poštarsko družino v edinstveni organizaciji, odkod torej krivda predsedstva OPO, ki isto propagira?

»Kje pa stoji zapisano, da je tvoj (Čampov) evangelij pravoveren in da ni apokrifan?« (podtaknjen, podvržen, nepristen). — Tako vprašuje g. Štukelj. Odgovarjam: zapisano je v izjavi g. Štuklja na mariborski skupščini OPO in ustno potrjeno meni ravno tam (zares, brez prič, na uho).

»Ideje moreš zabiti v glavo samo slabu, ne moreš je pa vsiliti zrelemu možu.« — Ta stavek zasluži, da pride v zbirko aforizmov velikih slovenskih mož. Ali je nastopila pri g. Štuklju zrelost ravno v času od 5. maja do 27. junija t. l., pravzaprav

še v juniju, ker konec maja — že po treh Čampovih člankih — je bil še vedno mariborskega mnenja (najin razgovor na hodniku I. nadstropja na Sv. Jakoba trgu številka 2)?

»Kdo izmed nas, ki imamo močne karte v rokah, polne adutov, bo šel igrati z vami »berača«, ko lahko igra »Durchmarsch«?! — Imam občutek, ko da je hotel g. Štukelj s to domisljico posebno paradirati, pa se je samo posebno osmešil. Da povem z besedami g. Štuklja: »... in tudi prepričevalno to ni in ne meče nikogar na kolena, temveč vzbuja samo pomilovanje.« — Moj Bog, kakšne pa so tiste močne karte in koliko je tistih adutov? In pa, kdo in kje pa ste vsi tisti »nas« (ali naj mar pišem »NAS«)? Ali ste to samo pravniki ali so tudi maturanti? Pa ne da bi bili med adutarji tudi prometniki ali zadnje čase morda celo g. Ferluga? O, dragi moj, vsi skupaj igramo hudo klavrnega »berača«, le da nekateri z odprtimi, drugi pa z zavezanimi očmi. Adute pa imajo čisto drugi ljudje, ne vi ne mi jih nimamo (vsaj »močnih« ne), le da se mi zavedamo, da jih nimamo, vi pa v nekem donkihotskem prividu igrate »Durchmarsch«. Kaj če ne bo enkrat »Durchfall«? Zelo se bojim.

Naslednji odstavek: »Zato pa lahko rečem...« me je spravil v krohot. Saj nam poje levite z istimi besedami, ki smo jih mi že tolikokrat napisali na njihov naslov. Ko bi imel čas, da bi prelistal vse letnike »Poštne glasnika«, sodim, da bi našel cele stavke, ki jih je zdaj obrnil g. Štukelj na nas. Postati pa hočem samo pri enem stavku: »Priznajte stanje, kakršno je, in podali si bomo roke v spravo in si pogledali iskreno v oči.« — Kaj pa naj zopet to pomeni? Ali prav berem? Eto, tu je moja roka in, uverjen sem, roke vseh 1100 članov OPO! Priznamo stanje kakršno je, priznamo sedanji uradniški zakon, priznamo kategorije, priznamo šolsko izobrazbo, priznamo strokovno izobrazbo, priznamo prednost tovarišem z višjimi šolami in z višjimi položaji. Vse to priznamo, oziroma smo vedno priznavali. Saj vendar do sprave zaradi tega ne pride, ker v i (nasprotni tabor) ne priznavate današnjega stanja!

»Praksa, ki se izvaja okoli OPO in »Poštne glasnika«, je taka, da ne da duška onim, ki ne delijo mnenja odbora ali morebiti celo samo nekaterih, pa odločilnih oseb. To je diktatura, fašizem ali kakor že hočete to prakso imenovati, ni pa poštne organizacija po naših pojmih.« — G. Štukelj, to je ali nepoznavanje stvari ali pa zavestna neresnica. Ko bi kaj zaleglo, bi vam obširneje razložil, kako izgleda diktatura vodstva OPO, zlasti pa diktatura »Poštne glasnika« v praksi. Pa ne bi nič zaleglo. Rečem samo toliko, kolikor se tiče lista, za katerega pisavo odgovarjam: sunt certi denique fines. Smer, linija lista in organizacije se mora održati za vsako ceno. Vse, kar kdo hoče, samo ne proti ideji, na kateri sloni organizacija in njeno glasilo. Kjer ni ideje, kjer se kar tako balansira brez točno določenih norm, tam je seveda lahko »svoboda« večja, tam lahko beremo na prvi strani: »Z zadnjim napredovanjem, da odkrito govorimo, smo v splošnem zadovoljni...«, a na drugi strani: »Kako su ta unapredjenja izvršena, znano vam je svima. O izazvanom efektu sa tim unapredjenjima bolje da ne govorimo. Da pa su tim unapredjenjima povrejeni (najbrž »povredjenik« — pripomba pisca) naši interesi, ne trebamo napose isticati.« (Oboje v »Poštarju« od 15. julija 1930.)

K III. poglavju obravnavanega članka bi utegnil tudi jaz kakšno reči o šolski izobrazbi, pa bi bilo ravno tako brezuspešno. Čampa navaja neke korifeje, ki so se nepovoljno izrazile o merilu po šolskih izprijčevalih, g. Štukelj pa zavrača kot aksiom,

češ: kaj tisto, kar je rekel ta ali oni ministar ali kaka druga več ali manj znana korifeja! Najkomodnejše stališče. Pa se postavimo še mi nanj, rekoč: kaj nam mar, kaj pravi o šolski izobrazbi g. Štukelj ali kaka druga več ali manj znana poštna korifeja! — Glede žaljivih in sramotilnih izrazov: uradnice z oddelkom za šivanje perila, falirani obrtniški pomočniki, brodolomci in tako dalje, opozarjam tovariše na I. sliko, g. Štuklja pa na tole: po predpisih bivše Avstrije, ki so veljali do 1. maja 1921, so se jemali za oficijalne poleg redkih certifikatistov kandidatje z dovršeno nižjo gimnazijo (realko) ali z dovršeno meščansko šolo, torej ne faliranci, saj bi bili šli lahko iz dovršenega četrtega razreda v peti razred namesto k pošti. Če so se pa zares jemale po prevratu za poštne uradnice tudi perice, natakariče in ne vem še kdo, so to storili proti predpisom baš ožji tovariši g. Štuklja, namreč uradniki I. kategorije — pravniki.

K IV. poglavju samo malo. Poziv gosp. Štuklja, da imejmo čim več organizacij in čim več časopisov, omenim samo toliko, da zopet osvetlim »metamorfozo« istega gosp. Štuklja, ki je rekel v Mariboru — sicer pa kaj bom še enkrat ponavljal: oglejte si II. sliko, pa sami presodite. Le kar se tiče čestih potovanj in deputacij, moram poudariti, da se ta očitek najbrž ne nanaša na OPO. Na tov. Čampo ne more leteti, saj je komaj postal predsednik, o meni pa je znano, da sem silno nerad potoval, da sem šel v Beograd samo takrat, kadar me je odbor prisilil, in da je bil ravno odpor proti nadaljnjim potovanjem, ki so škodovala mojemu zdravju, eden glavnih vzrokov, da sem odložil predsedstvo OPO.

S tem bi bila stvar površno končana. Odprto ostane le vprašanje: odkod in zakaj taka popolna izprememba, taka neosnovana javna izpreobrnitev od strani človeka z najvišjo šolsko izobrazbo in s prilično visokim položajem v ptt. stroki? Možnih je več odgovorov, no pravega najbrž ne bomo izvedeli. Morda je vzrok res oni, ki ga sluti tovariš Čampa v svojem odgovoru, da je g. Štukelj v svojem prvem članku in v mariborski izjavi mislil iskreno, da pa je dobil »iz svoje lože hud ukor«, pa je moral zato drugič tem besneje udariti po OPO. Morda je bil g. Štukelj 5. aprila in 4. maja t. l. istega mnenja kakor 27. junija, da pa je hotel le nastaviti past, kateri dobrodušnež iz OPO se bo prvi oglasil in razgalil svoje karte, da bo kesneje tem lažje udaril. Ujel se je tov. Čampa, ki je v svoji naivni idealnosti (ali idealni naivnosti?) kot odkrit človek in poštenjak dal povod za sramotni izpad neodkritemu človeku. Morda je vzrok ono, na kar sem se najprej domislil, ko sem prečital »Quousque tandem«, da je namreč pri »Poštarju« suša, da nima česa pisati: o organizaciji ne, ker je nimajo, o ideji ne, ker je ne poznajo, o težkočah prometne službe ne, ker je ne delajo itd. Kje je lepši izhod, kakor izzvati s takim člankom polemiko, pa bo »Poštar« založen za pol leta. Končno utegne biti še četrti vzrok, katerega pa tukaj ne morem javno razpravljati. Gotovo je le eno, da lep in plemenit ni nobeden. Gotovo je končno tudi to, da bi bilo boljše, ko bi bil g. Štukelj molčal in da bi bil rajši brodil po vodi. Najbolj gotovo pa je, da za tak članek, kakor je »Odgovor gospodu Čampi«, ni treba v zaduhli sobi maltretirati svojih možganov, zakaj za tak pamflet napisati zadostuje liter dalmatinca.

Naj končam z besedami našega voditelja g. Tome Jovanovića, predsednika Saveza. Ko sva se po prečitanem drugem članku g. Štuklja pogovarjala o tem članku, mi je rekel g. Toma Jovanović: »Lahko da imajo res močne karte, polne adutov, toda slabo igrajo. Kdor pa ne zna igrati, ta bo izgubil igro kljub vsem adutom!«

Prostovoljni prispevki.

Člani OPO so ob priliki zadnjega napredovanja v višje skupine zopet pokazali svojo ljubezen in hvaležnost do organizacije s tem, da so ji poklonili prostovoljne prispevke. In sicer so darovali:

Po 250 Din: Drakulič Franja, upravnica II-1 Žalec.

Po 200 Din: Zinauer Franja, upravnica II-1 Šmartno ob Paki.

Po 100 Din: Pavlič Ivana II-1, Ceme Alojzija, Keluc Slava, Lingelj Natalija, Mohorčič Mara, Šigur Ana, vse II-2, vse iz Maribora; Neimenovana, Neimenovana, Rebernik Ivan II-1, Rihteršič Justa II-1, Mirnik Meta II-2, Friedl Leopoldina II-3 (delež »Poštnega doma«) vsi od pošte Celje; Logar Otilija II-1 in Windischer Marija II-1 obe od pošte Kranj.

Po 50 Din: Pernat Marija, Smrdu Iva in Šavrič Jožko, vsi II-1, Jan Vera, Schiffrer Stefanija, Vrtačnik Franja in Živko Ljuba, vse II-2 ter Glinšek Mira, Košiček Ivana in Oblak Franja, vse II-3, vse s pošte Maribor 1; Faganelli Mara in Turk Franja, obe II-3 s pošte Celje; Jarh Pavla II-2 in Senica Olga II-3 obe od pošte Šoštanj; Vaupotič Miroslav II-1 Križevci pri Ljutomeru; Tori Mici II-2, Trbovlje 1; Gorečan Ivan II-3, Vojnik; Zdolšek Elza II-3, Črna pri Prevaljah.

Po 30 Din: Podgornik Ludovik II-1, Korče Antonija, Novak Elza in Podgornik Olga, vse II-2 ter Ponderlak Amalija in Žak Pavel, oba II-3, vsi od pošte Maribor 1; Eržen Ana II-3, Studenci pri Mariboru.

Po 20 Din: Naglič Bernard II-2 in Glažar Jožica II-3, oba z Maribora 1.

Vsem darovalcem izrekamo najtoplejšo zahvalo. Posebno ste se odrezale pošti Maribor 1 in 2. (Upamo, da bomo prihodnjič slišali kaj tudi od Ljubljane. Op. urednika).

Blagajnik OPO.

S 4. odboreve seje OPO od 21. VII. 1930.

Poštni kongres. Predsednik poroča o svojih vtisih z letošnjega kongresa. Naši kongresi postajajo vedno bolj manifestacije, pri čemer trpi poglobljeno strokovno delo. Ali bodo morali zopet postati ono, kar so bili prej kongresi, ki so trajali po 3 dni in na katerih se je živahno debatiralo o stroki in strokovnih vprašanjih, ali pa naj bodo samo manifestacije, a potem se morajo strokovne zadeve obravnavati na rednih četrtletnih svētih (Savezno veče).

I.

Notranja reorganizacija p. t. t. stroke zahteva predvsem reformo njene zunanje oblike, v kateri se reprezentira svetu. P. t. t. ustanova se utegne dostojno reprezentirati in vidno izkazati edino v obliki popolnoma avtonomnega telesa. Brez avtonomije stroke se ne da zamisliti njena primerna notranja reorganizacija, ker predstavlja p. t. t. stroke, glede na specifična svojstva njenih poslov in na njen internacionalni karakter, v svojem bistvu zaokrožen in dovršen element, ki zahteva popolno samostojnost. Ta element se ne more vezati z elementi tuje prirode v eno organsko celino, a kjer se to dogaja, se ruši karakter njene homogenosti ter se jo ovira v razvijanju njenih poslov in v njenem poslanstvu.

Pod avtonomijo stroke se razume tudi njena budžetska avtonomija, zakaj brez nje bi ne mogla opraviti svojega posebnega položaja, ker ji manjkajo sredstva, s katerimi se ji omogočava, spraviti v realnost njeno nalogo tako, kakor se to od nje zahteva. Avtonomije stroke ne zahtevajo njeni funk-

Novi uradniški zakon je po informacijah Saveza gotov in ga je komisija že izročila vladi. Plačilni sistem je mešanica francoskega, nemškega, rumunskega in madžarskega sistema ter predvideva znatno materialno poboljšanje, tako n. pr. za uradnike II. in III. kategorije od 350—850 Din poviška na mesec. Osnutek posebno poudarja eksistenčni minimum. Zato ima predvidene prilično višje začetne plače, tako da bi začel služitelj s 1400, zvančnik s 1600, III. kategorija s 1800 in II. kategorija z 2000 Din na mesec. Osebnih draginskih doklad ne bo več.

Napadi v »Poštarju«. Na nezaslišano sramotenje večine poštnega uradništva po višjem direkcijskem uradniku g. Štuklju v »Poštarju« od 27. junija t. l. je prejela organizacija ostre proteste z vseh strani Slovenije, pa tudi izven nje. Posebno se čudijo oni, ki so imeli priliko slišati g. Štuklja na mariborski skupščini, a zdaj vidijo v »Poštarju« isto ime v čisto drugi luči.

Podeželski sestanki se bodo vršili letos zaradi nizkega kredita v skrčenem številu. Za sedaj so gotovi samo tile: v soboto dne 2. avgusta zvečer v Mariboru in v Celju, v nedeljo dne 3. avgusta popoldne pa v Dravogradu in v Ljutomeru. Kesneje se bosta vršila še sestanka za Gorenjsko (najbrž dne 15. avgusta v Kranju) in za Dolenjsko.

To in ono.

† Roza Kimovec. Dne 19. julija t. l. je po daljšem bolehanju umrla tov. Roza Kimovec, pogodbeni poštarica na Vačah. Umrila jo je zavratna bolezen v cvetu mladosti 25 let. Vestno uradnico in zvesto članico OPO ohranimo v svetlem spominu. Pokoj njeni duši!

Člane »Dobrote« obveščamo, da je dne 29. junija t. l. umrl Kampjut Lavoslav, član skupine A in B. — Odbor.

Speciale doklade so dobili železničarji. Upamo, da pridemo kot zadnji na vrsto zljaj mi — poštni uslužbenci.

Podeželski sestanki, OPO sklicuje za svoje članstvo naslednje sestanke: **V Mariboru** v soboto dne 2. avgusta ob 20. uri v hotelu Zamorec. Poroča predsednik Čampa Jožko. — **V Celju** v soboto dne 2. avgusta ob 20. uri v malem salonu hotela Evropa. Poroča urednik Jakše Jožko. — **V Dravogradu** v nedeljo dne 3. avgusta ob 15. uri v hotelu Korotan. Poroča predsednik Čampa. — **V Ljutomeru** v nedeljo dne 3. avgusta ob 15. uri v hotelu Zavratnik. Poroča urednik Jakše. — Dnevni red vseh sestankov je: 1. Poročilo o pošt-nem kongresu v Sarajevu. 2. Situacijsko poročilo OPO.

Darila za »Poštni dom«. Neimenovana tovarišica je darovala za »Poštni dom« eno 100 dinarsko obveznico 7 odst. invest. posojila, tov. Slavec Ivan, upravnik II-1 v Kranju, pa 50 Din Obema iskrena hvala! — Blagajnik »Poštnega doma«.

cionarji in uslužbenci zaradi sebe in svojih koristi, temveč zahteva to univerzalnost njenega organizma, v katerem se koncentrirajo kulturni, gospodarski in socialni interesi vsega kulturnega in civiliziranega sveta. Ti interesi obče družabne skupnosti kategorično to zahtevajo od vseh držav, ker more p. t. t. ustanova samo kot avtonomno telo v svoji univerzalni celini dajati jamstvo, da se nikjer in nikoli ne zruši harmonija v živcu poštno-telegrafsko-telefonsko in radiotelegrafskega občevanja.

Zato moderne države niso usvojile načela samostojnosti za p. t. t. stroko po glem naključju, ampak zato, ker so bile vzpodbudene od te splošne koristi. V naj-novejšem času so se oprijele tega principa skoro vse vodilne države v Evropi, na čelu vseh Francija, Belgija in Velika Britanija. V tej zajednici bo pač težko delala izjemo kaka država, ki računa z mednarodno solidarnostjo in prestižem svojega položaja v mednarodnem svetu.

Po taki zunanji reformi se lahko pristopi k notranji reorganizaciji, s katero se

Odtegljaji za odkupnino osebnega dela. Od Dravske finančne direkcije smo prejeli: V smislu razpisa gradbenega ministrstva od 7. junija 1930 št. 42.293 in skladno z odlokom finančnega ministrstva od 24. junija 1930, št. 85.570-II se bo za kritje stroškov pri gradnji in vzdrževanju bano-vinskih in občinskih cest odtegnil od prejemkov za mesec avgust 1930 kot odkupnina osebnega dela vsem aktivnim in upokojenim državnim uslužbencem, in sicer aktivnim drž. nameščencem na 3 dni odpadajoči znesek, to je 10 del mesečnih aktivnih prejemkov (brez stanarine in vsakršnih coklad), vsem drž. upokojenecem pa na 3 dni odpadajoči znesek, to je 10 del mesečnih pokojninskih prejemkov (brez doklad). Prednje se objavljaja, da ne bo nepotrebnih reklamacij in povpraševanj.

Osebne vesti.

Postavljeni: za zvan. 3. skup. Miroslava Marušič na Ljubljani 1; za služitelje 2. skup. Albert Medič pri XXXI. ter. t. teh. sekciji v Ljubljani, Katarina Mlejnik v škofji Loki, Milena Auernik in Amalija Volk na Mariboru 1 ter Avgust Marinko na Ljubljani 2, za pogodb. pošt. Simon Cvahte v Framu in Alojzij Pavlič v Oplotnici.

Napredovali: iz 5. v 4. skupino II. kategorije: Marija Praznik, Franjo Kolar, Viktor Škvarč, Roza Smerdu, Ljudmila Šbil, Janez Gselman, Kazimir Stupar, Ivan Poharc, Zdenka Vehovar, Ivan Voljč, Vera Urbančič, Rozamila Lutman, Mara Hafner, Mara Pengal, Ljubica Fajdiga, Janko Kavčič; iz 4. v 3. skupino III. kategorije: Pija Valant, Mira Kurbus, Ljudmila Schweiger, Marija Korošec, Lavra Bras, Pavla Peterman, Edo Vujčić in Geza Beer; iz služ. za zvančnika v 3. skup. Franc Rossmanith pri III. ter. t. t. teh. sekciji v Ljubljani.

Premeščeni: pb. ur. II/I Ante Kalokira iz Zagreba 1 na Ljubljano 2 in Ludvik Fajgelj od 10. k 35. ter. t. t. teh. sekciji v Celje; pb. ur. II/2 Franja Vrtačnik z Maribora 1 v Litijo, Pavla Jarh iz Celja v Šoštanj, Vladimir Vojska iz Novega mesta na Ljubljano 1, Janko Kocmur iz Litije na Ljubljano 1 in Avgust Breje iz žužemberka v Novo mesto; pb. ur. II/3 Marija Porenta z Ljubljane 3 na Ljubljano 4 in Ivana Peternej iz škofje Loke na Bled 2; pb. ur. II/4 Ana Škrbec iz Litije na Maribor 1; pb. ur. III/3 Pavla Kurinčič z Maribora 1 v Pragersko in Stanka Barič z Ljubljane 1 v Čakovec; zvan. 1. skup. Anton Fakleš z Maribora 2 na Maribor 1; zvan. 2. skup. Vinko Borštner z Jesenic na Gor. na Ljubljano 2; zvan. 3. skup. Gizela Novak z direkcije na Ljubljano 1, Ida Tavčar iz Meže na Ljubljano 1 in Katarina Butala iz Črnomlja v Čabar; služ. 2. skup. Josip Mehle z Bleda 1 na Ljubljano 1, Marija Inglič iz Sv. Jurija ob južni žel. v žiri, Franc Žibek z Maribora 1 na Maribor 2, Anton Zanoškar z Ljubljane 2 na Ljubljano 7, Elizabeta Caf iz Šoštanja v Mežo, Alojzij Trontelj iz Devize Marije v Polju na Ljubljano 2 in Janez Zaviršek z Ljubljane 2 v Devico Marijo v Polju.

ustanovi tip p. t. t. ustanove, ki bo ustrezal avtonomnim načelom in nalogam. Kakor zahtevajo koristi obče in največje mednarodne zajednice, da predstavlja p. t. t. ustanova enako izoblikovan in enoten tip v mednarodnem svetu, tako zahtevajo metode dela in značaj stroke princip enotnosti tudi v notranji ureditvi stroke. Za notranjo ureditev lahko služi troje vrst sistemov:

1. **Etatizacija**, ki pomeni izkoriščanje pošt, telegrafov, telefonov in radiotelegrafov v čisto državni režiji.

2. **Deetatizacija** ali komercializacija, ki pomeni izkoriščanje v zasebni režiji, pod večjim ali manjšim nadzorstvom in vplivom države.

3. **Kombinirani sistem**.

V naši državi je bilo od ujedinenja dovolj besed in načrtov o teh načinih eksploatacije (izkoriščanja). Stališče strokovne organizacije p. t. t. uslužbencev v tem pogledu je znano in bo prikazano v 8. točki dnevnega reda našega kongresa, pa bi bilo zato odveč, da se v tem referatu obširneje bavimo s stvarjo. (Se bo nadaljevalo).

Upokojeni: pb. ur. II/3 Marija Debelak v Ribnici na Dol., zvan. 1. skup. Franc Orel v Radovljici, Rudolf Rižner v Ptuj in Franc Osredkar na Jesenicah na Gor.

Prestanek službe: služba je prestala pb. ur. II/3 Alojziju Knezu na Ljubljani 2 in pogodb. pošt. Miri Ragazzi v Oplotnici; poštne službi se je odpovedala pog. pošt. Ana Špurej v Framu.

Poroke: pb. ur. II/3 Ana Zorec v Breznem se je poročila s komandantom orož. stan. Jakobom Sivka, pb. ur. II/3 Franjo Znidarič na Jesenicah na Gor. s pb. ur. II/2 Antonijo Simčič z Ljubljane 1; služ. 2. skup. Ignac Javoršek na Ljubljani 2 s Katarino Kornič, Feliks Kos na Jesenicah na Gor. z Ivano Urbanija, Josip Rapotec v Laškem s Franciško Purkeljc in Karel Škerjanc v Trbovljah 1 s Franciško Zaviršek.

Umrl je pb. ur. II/1 Franc Lesjak na Ljubljani 1.

Izpit za administrativno službo I. kategorije je napravil v Beogradu pb. ur. II/1 Blaž Ukušič z Maribora 2; za računsko službo II. kategorije pa pb. ur. II/4 Ahacij Vončina na direkciji.

Za vodstvo pogodbenih pošt sta napravila izpite Aleksander Bezec in Jospina Tomec.

Kupujte pri tordkah, ki inserirajo v našem glasilu!

Priporočam svojo bogato zalogo raznovrstnih damskih in otroških oblek po najnovšem dunajskem kroju. — V zalogi perilo, predpasniki, nogavice, rokavice, kravate itd. — Največja zaloga potovalnih kovčegov, aktovk in ročnih torbic. Cene nizke! Dobro blago!

Friderik Vidic, Celje

Dvokolesa

teža od 7 kg naprej

najlažjega in najmodernejšega tipa najboljših svetovnih tovarn. Otroški vozički se izdelujejo tudi po okusu naročnika. Šivalni stroji, motorji, pneumatica, posamezni deli. Velika izbira, najnižje cene. Prodaja na obroke. Ceniki franko.

»TRIBUNA« F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov, LJUBLJANA, Karlovska cesta št. 4

„Jugoslavija“

Splošna zavarovalna družba

Ravnateljstvo za Dravsko banovino v Ljubljani.

SKLEPA:

1. požarna zavarovanja,
2. življenska zavarovanja,
3. nezgodna in jamstvena zavarovanja,
4. zavarovanja proti škodam zaradi tatinskega vloma,
5. transportna zavarovanja,
6. zavarovanja proti škodam zaradi razbitja stekla.

N-ivečji tu delujoči zavod. — Družba je prevzela od »Graške vzajemne zavarovalnice« in od zavarovalnih družb »Feniks« (požarni oddelek) in »Franko-Hongroise« ves njih kupčijski obstoj v naši državi. — Najnižje tarife. — Takojšnja izplačila škod. Po naredbi ministrstva za vojsko in mornarico nadoščeajo police splošne zav. družbe »Jugoslavije« ženitvene kaveje za Častnike.

Telefon 2571.

Pisarna: Dunajska cesta 15.

Steklo in porcelan, ogledala in okvirje za slike, vsakovrstnih servisov in jedilno orodje kupujte le pri tordki:

M. RAUCH, Celje

Prešernova ulica števec. 4.

Vsak dan sveže praženo kavo
dobite pri tordki

Bogomir Motoh

Ljubljana, Vodnikov trg števec. 5.

ker jo praži dnevno v najmodernejši električni pražarni le po 6 kg naenkrat

Se priporoča in prosi, da se sami prepričate

Z A G O S P O D E

najboljše angleško in češko sukno za obleke in površnike kakor tudi srajce, ovrtnike in še mnogo drugih predmetov nudi najceneje v ogromni izbiri

manufakturna in modna trgovina

MILOŠ PŠENIČNIK / / CELJE

Kralja Petra cesta št. 5

Modna manufakturna trgovina

Fabiani & Jurjovec

LJUBLJANA Stritarjeva ulica 5.

Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge poštinih nameščencev.

Cene zmerne. Poštežba točna in solidna.

KEMIČNA TOVARNA

Dr. A. KANSKY

Krekov trg 7. Telefon 2088.

///

Fly-Tox, najboljša francoska sredstvo za uničevanje vseh insektov (mrčesa). — Kisline za konzerviranje sadja in sodovičarje. — Esence.

Modna trgovina

BERKO

Bernik & Učak

Ljubljana

Dunajska cesta št. 5

Največjo izbero vsakovrstnega usnja in čevljiarskih potrebščin

priporoča

Franc Erjavec

Ljubljana, Stari trg št. 11.

V nakup manufakturnega in modnega blaga se priporoča veletrgovina

Valentin Hladin

CELJE

Prešernova ulica števec. 14

POZOR, dame in gospodje!

Vsakovrstna oblačila za dame in gospode izdelujem po najnovjši modi

Krajec Ivan

modno krojaštvo

Pred Prulami št. 1

Vzorci na izbiro
Solidne cene

Elektro-tordka

A. Verbajš, Ljubljana

Gospodarska c. 13.

Telefon 2867

Ček račun 11.355.

Zaloga vsega v elektrotehnično stroko spadajočega materiala kakor tudi: likal, svetilnih teles, žarnic itd.

Radio sestavni deli. Elektrozon aparati. Priznana najnižje cene, prvovrstno blago.

Jesensko in zimsko obleko, kakor tudi vsakovrstno perilo kupite najugodnejše pri

FRANC DOBOVIČNIK

manufakturna in modna trgovina,
industrija prešitih odec in perila

CELJE

NEOBVEZNO!

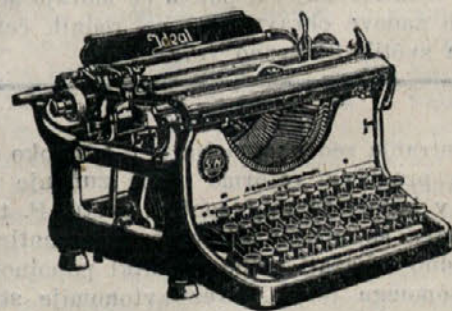
Posetite nas — ali pa zahtevajte zastopnika

„REKORD“

Najcenejša zaloga
manufakturnega blaga
— na obroke —

Poštni nameščenec
poseben popust.

LJUBLJANA, Aleksandrova 8

Prvovrsten,

trpežen,

lep!

Zahtevajte prospekte!

The Rex Comp.

spec. trgovina za pisalne stroje

Ljubljana

Telefon 2268

Gradišče 10

Izhaja 1., 11. in 21. v mesecu. Naročnina na leto 24 Din, ozir. 12 Din za pol leta. Oglasi po dogovoru. Čekovni račun št. 11.834. Rokopise je pošiljati uredništvu »Poštnega glasnika« v Ljubljani, Pred Prulami 1. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravo lista Sv. Jakoba trg 2. Za »Konsorcij Poštnega glasnika« izdaja in ureja Joško Jakše v Ljubljani. — Za »Narodno tiskarno« Fran Jezeršek v Ljubljani.